

**UCHWAŁA NR XX/487/16
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 22 czerwca 2016 r.**

**w sprawie skargi na działanie Dyrektora Domu Pomocy Społecznej „Dom Kombatanta”
w Szczecinie**

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 23); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje za nieuzasadnioną skargę Pani [redacted] na działanie Dyrektora Domu Pomocy Społecznej „Dom Kombatanta” przy ul. Kruczej 17 w Szczecinie, w zakresie niewłaściwego zachowania oraz realizacji powierzonych zadań.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

Uzasadnienie

Pismem z dnia 05 maja 2016 roku Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Szczecinie przekazał do Przewodniczącego Rady Miasta Szczecin skargę Pani [redacted] zamieszkałej w Domu Pomocy Społecznej „Dom Kombatanta” przy ul. Kruczej 17 w Szczecinie (wniesioną w dniu 04.05.2016r. ustnie do protokołu, sporządzonego przez audytora wewnętrznego z MOPR-u). Skarżąca wyraziła swoje niezadowolenie związane z zachowaniem Pani Dyrektor Anety Małgorzaty Kalityńskiej, która nie zaspokaja potrzeb mieszkańców Domu Kombatanta. Zdaniem skarżącej Pani Dyrektor ogranicza swobodę mieszkańców, wszystkiego zabrania, namawia i buntuje personel oraz innych pensjonariuszy przeciwko niej. Inne stawiane zarzuty dotyczyły: nie przestrzegania higienicznych warunków podawania posiłków, nie podawania jej zalecanych leków, ograniczania posiłków oraz możliwości korzystania z własnej emerytury, niszczenia odzieży oraz złego traktowania przez personel i Panią Dyrektor DPS-u.

Podczas postępowania wyjaśniającego, przeprowadzonego przez Komisję ds. Zdrowia i Pomocy Społecznej RM, na posiedzeniu 08 maja 2016r. ustalono, że Dom Pomocy Społecznej „Dom Kombatanta” przy ul. Kruczej 17 w Szczecinie realizuje usługi bytowe, opiekuńcze i wspomagające na poziomie obowiązującego standardu, w zakresie i formach wynikających z indywidualnych potrzeb osób w nim przebywających. Potwierdziła to przeprowadzona w 2015 roku kontrola Najwyższej Izby Kontroli wykazując, że działalność Domu jest prowadzona w sposób prawidłowy i nie wniosła żadnych zastrzeżeń do funkcjonowania placówki.

W odniesieniu do zarzutów Skarżącej, Pani Dyrektor Aneta Małgorzata Kalityńska wyjaśniła, że określenia rzekomego niezaspokajania przez nią potrzeb mieszkańców DPS-u oraz „zabranianie wszystkiego” podopiecznym są niezgodne z prawdą. Odparła także zarzuty, jakoby buntowała przeciwko Skarżącej pracowników i mieszkańców lub ich zastraszala. W kwestii odnoszącej się do ograniczania możliwości korzystania z emerytury, ustalono, że Skarżąca samodzielnie gospodaruje swoimi środkami finansowymi i jest jedynie zobowiązana do ponoszenia odpłatności za pobyt w DPS, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednocześnie zajęcie komornicze jej konta emerytalnego powoduje pomniejszenie wartości emerytury wypłacanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Podniesione zarzuty dot. żywienia także nie znalazły potwierdzenia podczas wcześniejszych kontroli przeprowadzonych przez Zachodniopomorskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego oraz Wojewódzkiej Stacji Sanitarno Epidemiologicznej w Szczecinie.

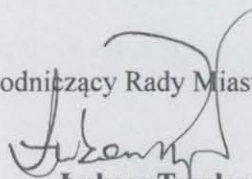
W myśl art. 58 ust. 2 Ustawy o pomocy społecznej, DPS umożliwił i zorganizował podopiecznej pomoc w korzystaniu ze świadczeń zdrowotnych, której jednak kategorycznie odmówiła. Wobec czego oskarżenie dot. niepodawania leków na tarczycę nie znalazło uzasadnienia z uwagi na brak takiego zalecenia ze strony lekarza specjalisty. Odnosnie obwinienia pracowników DPS-u za zniszczenie odzieży, pracownik socjalny nie miał możliwości weryfikacji zarzutu z uwagi na brak dowodów (skarżąca oświadczyła, że wyrzuciła zniszczone ubranie).

Ponadto zwrócono uwagę, że Skarżąca w latach 2009-2013 zamieszkiwała w Domu Pomocy Społecznej przy ul. Romera 21-29 w Szczecinie, gdzie na swój wniosek została przeniesiona do placówki przy ul. Kruczej 17. Następnie z uwagi na jej niezadowolenie z działalności placówki, w której obecnie przebywa, ponownie prosi o przeniesienie do innego DPS-u, najlepiej położonego nad morzem.

W świetle powyższego skargę Pani [REDAKTOWANO] należy uznać za bezzasadną.

Zgodnie z przepisem art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Rady Miasta Szczecin

Lukasz Tyszler